

Kurz Preraphaelité

Náměty referátů

Doporučuji vybrat si jedno dílo, nebo skupinu děl (třeba cyklus obrazů) od jednoho malíře, a to rozebrat podrobněji. K dispozici jsou i obsažné webové zdroje, třeba články na JSTORu (přístup na FF přes web ÚHV), nebo The Victorian Web <http://www.victorianweb.org/art/index.html>, The Rossetti Archive <http://www.rossettiarchive.org/> a jiné. Témata mohou být formulována i podle problémů, umělecké teorie apod.

Pro orientaci, kteří autoři by připadali do úvahy, cituji pasáž ze svého článku o preraphaelitech v revue *Kontexty* 5, 2013, č. 2:

Kdo tuto tvorbu reprezentuje kromě původních členů bratrstva? Někdy se setkáváme s téměř bezbřehým pojetím, kdy je notná část britské malby druhé poloviny 19. století vnímána jako preraphaelitská. Je to podobné, jako když se pojem secesní umění užívá pro veškerou produkci kolem roku 1900, i pro tu, vůči níž se secesionisté vymezovali. Chceme-li být přesnější, zpravidla jsou kombinována dvě kritéria: 1) osobní i názorová blízkost umělce k původním členům bratrstva, 2) blízkost jejich dvojímu uměleckému programu. Zvažováním různých kritérií dospějeme k odlišení několika skupin umělců: od těch, kteří jsou považováni za umělce pro preraphaelitskou tvorbu zcela zásadní a nechybí v žádné monografii o ní, až po ty, kteří jsou s ní spojováni volněji, či zcela volně. Můžeme tak vytvořit seznam preraphaelitů zohledňující jejich konstitutivní roli, v němž do první skupiny náleží D. G. Rossetti, J. E. Millais, W. H. Hunt, F. M. Brown a E. Burne-Jones, do druhé sochaři T. Woolner a Alexander Munro, malíři F. G. Stephens, J. Collinson, Walter Howell Deverell, Arthur Hughes, William Dyce, John Roddam Spencer Stanhope, William Bell Scott, Thomas Seddon, Charles Alston Collins, Robert Braithwaite Martineau, Frederick Sandys, Elisabeth Siddalová, William Morris, Simeon Salomon, George Frederick Watts, John William Inchbold, Henry Wallis, John Brett a jeho sestra Rose, do třetí malíři James Abbott McNeill Whistler, Walter Crane, Frederick Leighton, John Singer Sargent, John William Waterhouse, John B. L. Shaw či fotografové Henri Peach Robinson a Julia Margaret Cameronová; výčet však není úplný, uvedena jsou jen ta nejznámější jména vesměs spojená s londýnským prostředím, nebo s Birminghamem, proto je níže výčet přímých pokračovatelů londýnských umělců v Liverpoolu a ve Spojených státech. Ve třetí skupině jsou zmíněni zejména umělci činní v poslední třetině 19. století, jejichž dílo spojovalo preraphaelitskou tradici s uměleckými tendencemi symbolismu a secese.

Preraphaelitská větev v Liverpoolu se utvořila díky některým umělcům, kteří v letech 1845-1860 prošli tamní uměleckou akademií; z nich nejznámější jsou William Davis, Daniel Alexander Williams, William Lindsay Windus a Alfred William Hunt. Ve Spojených státech působila skupina preraphaelitských malířů, převážně krajinářů, v čele s Charlesem Farrerem, vydavatelem časopisu *The New Path*, k níž patřili John William Hill a jeho syn John Henry Hill, Charles Herbert Moore, Henry Roderick Newman, Robert J. Pattison a William Trost Richards.

Pokud byste chtěli psát o preraphaelitské inspiraci v českém prostředí, pak by Vás mohli zajímat následující autoři: spisovatel Julius Zeyer, malíři Jan Preisler, Max Švabinský a Jakub Obrovský, literární historik František Chudoba, kritik F. X. Šalda, nebo skupina Bratrstvo (zal. 1989).